

B

le ppriū bonū p̄ convenientē at̄ribūbile est
canq̄ q̄ id bonū q̄ dēbet eē suū cedat ali
7 id tale dñū nō pot̄ eē sū pena subice
p̄ q̄ i statu i nocentē nō fuit tale dñū
hoī ad hoīem. Tunc nō dñatur aliq̄
ut lib̄ q̄ dñatur ip̄m ad ppriū bonū
qui dirigē ut ad bonū om̄ine. Et ta
mū hoī ad hoīem i statu i nocentē fin
pp̄ dno. P̄mo quid. q̄ hō naturalit̄
socialē. Vñ hoīes i statu i nocentē socialit̄

talitate recipiunt q̄ p̄ ee timēdo q̄ erit
hō i mortalē i statu i nocentē. **Q**uod in mor
talitate p̄mittit̄ hoī i p̄mū. Sin illud n
p̄oc. v̄xi. mort̄ ultra non erit. s̄ hō nō fuit
abitul̄ i statu p̄m̄. s̄ ut p̄mū meretur
s̄ hō i statu i nocentē fuit nō fuit i mortalē.
Si at̄ e q̄ d̄ ad Jo. v. q̄ p̄ p̄cām i t̄m̄it̄
mort̄. s̄ an̄ p̄cām erit hō in mortalē. **Q**uo
d̄ q̄ aliquid p̄ d̄ia i corruptibile t̄ph
cit̄ vno modo ex p̄te m̄. eo. s̄ q̄ nō h̄t
ut fuit ut d̄ h̄t ut n̄n̄ fuit

STANDARDGRAPH

No. 9061

License: [public_domain](#) – Antwerpen, Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience, Fragm. 162 a-b, fol. [1]v – Thomas de Aquino, <i>Summa theologica</i>
(<https://fragmentarium.ms/view/page/F-1gon/9144/68000>)